

Ποια είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία.
του Δημητρίου Παναγοπούλου.

Η Ορθόδοξη Ανατολική του Χριστού Εκκλησία, η οποία οικοδομήθηκε «επί τω θεμελίω των αποστόλων και προφητών, όντος ακρογωνιαίου αυτού Ιησού Χριστού, εν ω πάσα οικοδομή συναρμολογουμένη αύξει εις ναόν άγιον εν Κυρίω» (Εφ. 2:20-21), από την ίδρυσή της διατηρεί την ενότητα τής πίστεως αδιάσπαστη, απαραχάρακτη, αναλλοίωτη, κατά πάντα σύμφωνη, όπως την παρέλαβε από τον Κύριο δια των Αποστόλων.

Η ακριβής θεολογία για την Αγία Τριάδα σε αυτή και μόνη τηρήθηκε αγνή και αμιγής από ανθρώπινα επινοήματα και πολύ περισσότερο από ασέβειες.

Το ακατάληπτο μυστήριο για την άκρα συγκατάβαση και ένανθρωπίση του Υιού και Λόγου του Θεού σε αυτή μόνη διευκρινίσθηκε και αναπτύχθηκε και τηρείται ευσεβώς.

Αυτή κατέχει τα επτά θεία μυστήρια όπως παρέλαβε από τον Χριστό δια των Αποστόλων, και τα τελεί όπως παρέδωσε η σεβάσμια και Αποστολική Παράδοση.

Κρατεί την Αγία Γραφή όπως λαλήθηκε και κηρύχθηκε από τον Κύριο και Σωτήρα μας και όπως γράφτηκε από τους αγίους Αποστόλους με την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος, και καμία λεξική μετάφραση ανθρώπινη δεν επιτρέπει ή παραδέχεται.

Την ιερή και σεβάσµια Παράδοση, όπως την παρέλαβε από τους Αποστόλους, έτσι τη διατηρεί και τη διασώζει αλώβητη και άμικτη από κάθε ανθρώπινη κιβδήλευση.

Το ιερό Σύμβολο της αγίας μας πίστεως και κάθε δόγμα που θεσπίστηκε από τις άγιες επτά Οικουμενικές Συνόδους και παραδόθηκε σε αυτή, αυτή και μόνη τηρεί και θα τηρήσει με τη Χάρη του Θεού αμείωτο και αμιγές.

* * *

Είτε στην Κωνσταντινούπολη πας, είτε στην Αλεξάνδρεια, στην Αντιόχεια και στα Ιεροσόλυμα, είτε στη Ρωσία, στη Σερβία, στη Βουλγαρία, στο Μαυροβούνιο, στην Ουγκάντα και όπου αλλού εξαπλώθηκε η Ορθοδοξία, αμέσως θα βρεις την ίδια πίστη, το ίδιο Σύμβολο, τα ίδια Μυστήρια και τον ίδιο τρόπο τέλεσής τους.

Όλοι οι λαοί των διαφόρων αυτών φυλών τα ίδια πιστεύουν, τα ίδια φρονούν και όλοι ομόψυχα «εν ενί στόματι και μιά καρδία, εν τω αυτώ νοΐ και εν τη αυτή γνώμη» δοξάζουν και προσκυνούν την Παναγία και Μακαρία Τριάδα.

Αυτή και μόνη η Ορθόδοξη Εκκλησία, που εξαπλώθηκε σε όλη τη Οικουμένη, έχει απόλυτο το δικαίωμα να ονομάζεται Καθολική· επειδή διέπεται από τον Κύριο και εμπνέεται από το Πανάγιο Πνεύμα, ονομάζεται και είναι και θα είναι Αγία· επειδή στηρίζεται και παραμένει στη διδασκαλία του Κυρίου, που παραδόθηκε σε αυτή από τους αγίους Απόστολους, ονομάζεται Αποστολική· και καθώς αποτελεί ένα Σώμα και έχει ένα Πνεύμα, δίκαια και κανονικά λέγεται «Μία».

Σε αυτή εκπληρώνεται κυριολεκτικά το ρητό τού Αποστόλου «εις Κύριος, μία Πίστις, εν Βάπτισμα» (Εφ. 4:5), και μόνο οι Ορθόδοξοι λαοί της

έχουν πλήρως το δικαίωμα να ομολογούν στο ιερό τους Σύμβολο της Πίστεως «Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν», διότι πράγματι η Εκκλησία τους είναι «Μία», ενώ όλοι οι υπόλοιποι Αιρετικοί ψεύδονται φανερά, όταν διαβάζουν τα άρθρα αυτά.

Και επειδή η στρατευομένη Ορθόδοξη Εκκλησία είναι Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική, έχει κατ' ακολουθίαν συνεχή και άρρηκτη την επικοινωνία, από τότε που την ίδρυσε ο Χριστός, με τη θριαμβεύουσα ήδη στους Ουρανούς Εκκλησία των Πρωτοτόκων. Και αυτό διότι, αν ο Χριστός ερχόταν πάλι από τον ουρανό, σε αυτή και μόνη θα έβρισκε την παραδοθείσα από Αυτόν (και σε Αυτόν αναγομένη) πίστη άθικτη, αμόλυνη, αγνή. Αν επίσης οι Απόστολοι έρχονταν και αυτοί, θα έβλεπαν αυτά που κηρύχθηκαν από αυτούς και παραδόθηκαν ως θησαυρός πολύτιμος, να είναι σώα και να τηρούνται και να εκπληρώνονται. Αν επίσης έρχονταν οι θεόμορφοι και θεοφόροι και θεοκίνητοι άγιοι Πατέρες που συγκρότησαν εν Αγίω Πνεύματι τις επτά άγιες Οικουμενικές Συνόδους και όλοι οι άγιοι Διδάσκαλοι, θα έβλεπαν σε αυτή και μόνη την Ορθόδοξη Εκκλησία να εφαρμόζονται οι Κανόνες τους, τους οποίους εμπνεόμενοι από τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος εξέδωσαν, και οι διδασκαλίες τους.

Τέλος, πρέπει να γνωρίζουμε, ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν έχει τίποτε το ανθρώπινο και δεν κυβερνήθηκε ποτέ από κανένα ανθρώπινο πνεύμα (όπως συμβαίνει στις υπόλοιπες λεγόμενες εκκλησίες), αλλά πάντοτε καθοδηγείται και διακυβερνάται από Αυτό το Πανάγιο Πνεύμα, που μένει σε αυτή στον αιώνα και την αποδεικνύει αλάθητο γνώμονα των Δογμάτων, «στύλο και εδραίωμα της αληθείας». Και παρά το ότι «κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι» των μυρίων διωγμών και αιρέσεων και εναντίων φρονημάτων και έπεσαν επάνω της, καθόλου όμως δεν την έσεισαν ή πρόκειται να την σείσουν· «τεθεμελίωτο γαρ επί την πέτραν» (Ματθ. 7:25).

Και αν ακόμη και τώρα πολεμείται από τους ξένους ή από δικούς της, αλλά και πάλι αυτοί θα ντροπιαστούν και θα κατακριθούν, ενώ η Εκκλησία ακόμη περισσότερο θα δοξαστεί· «πύλαι γαρ άδου ου κατισχύσουσιν αυτής» (Ματθ. 16:18)· διότι ο Νυμφίος της υποσχέθηκε,

ότι θα μένει με αυτή στον αιώνα· «Και ιδού, φησίν, εγώ μεθ' υμών ειμι πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος» (Ματθ. 28:20).

**Από το περιοδικό “Όσιος Φιλόθεος της Πάρου” 19, έκδ. Ορθόδοξος
Κυψέλη, σ. 37-40.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>